

septam deuotionem, vt ad tumulum eius deferretur, quam lingua nō ualebat manus suæ scriptura deproptis. Verum cum illuc repugnante uxore sua. quia mulieribus intrare præfati monasterij ecclesiā nō liceret, nequam duceret ipse hoc in finibus aduersis infra seipsum eidē beato uiro se et cum liberaret affectuosius commendauit, cepit ex hinc linguam ducere meliorari & conualere, ac breui ipis intervallo perfecte curatus fuit. Dum alius quidam per septem hebdomadas, & ultra febre quotidiana, malo epatis, & stomaci affligeretur quadam die ueneris, cū peius haberet auditus quibusdam miraculis, quæ per uirū, eidē facta esse dicebatur cum se ad ipsū deuotione sequenti die Sabbati de sero, uxoris suæ suauibus eaque præstante deuouisset, die Dniic proximo in mane se a præfatis in finibus plenè repperit liberatū. ¶ Mulier quædam cū filium suum duotum mensū decumbentem periclitari non immerito formidaret pro eo pnti q̄ per menses quatuor, ex suditate adeo grauata esset, vt decies ex clamata uagientem. Et puerum vix audiret uiri sui inductione cum missus una cum illa cōsis filij periculo condolebat prædicto uiro dei, vt eam ab eadem infirmitate eriperet, obnixius deuouit. Emissoq; uocō cum nocte se cūta dormisset in crastino se liberatā sancti meritis repperit ut opabatur. ¶ Puella gutturis sui fauces squinauæ habens infirmitate constitūdas in tñ, ut nec quid sumere solidum aut liquidum ualeret & anhelitus sibi meatus, vt uix respirare posset includeretur, dū deuotè se beato uiro a matre persuaasa commendaret, ductaq; foret in crastino ad dictum monasterium Fosle nouè (superpositis gutturis suo dicti uiri sancti & reliquijs, in quadam capsula delatis confestim melioratam se sensit, panem comedit perfectèq; sanata rediit. ¶ Quodam præfati monasterij Fosle Nouæ conuersus adeo grauem in brachio dextero & spacula dolore patiebatur, ut ipsum brachium quod per trium mensū, cum dimidio sparium detulcar suspensa sum ad collum eius. In uiculis dolore præsertim uehementer afflictum, qui cum requisitū medicorum remedium inhæreret & amplius dolore grauaretur, dum dicto sancto pro sua liberatione, se quodam emissio uocō commendasset se q; supra eius tumulum posuisset, ibidem obdormiuit ac excuratus, deinde a quadam dicti monasterij monacho brachiū, quod lintheo prius habebat, incumbens collo adhuc dependenti extraxit ubi eo, repperit excruciorumq; a somno more, dum ambas manus capiti suo, vt ipsū scalperet apposisset se liberatū intellexit ac instantibus quod notū fuerat miraculum reuelauit. ¶ Insans quidā quatuor ann. tumore m. & ruborem in costis, & cure vsq; ad pedem patiebatur adeo afflictum, vt nec a matre sua uel alio tangi sine læsione, & clamore, suo aliquatenus potuisset mouere, se non pouat per mensem in tanto dolore & in anxietate fuit. a medicis spes curationis eorum, sine incisione puerile non inueniebatur, illaq; si fietet perpetuo eum in persona futurum impeditum metis amaritudine, mentibus nunciabat deficiente natura artiq; suffragio non inuenio recuum est ad Deum, qui gloriosus est in sanctis suis faciens prodigia. Nam mater infantuli quæ ipsūm diligebat, vt mater eum B. T. deuotius commendauit, vt a dicta infirmitate sine incisione suis meritis liberaret, delatus est puer ad monasteriū, postus super tumulum sancti postq; aliquantulum motuū sanus idem surrexit. ¶ Hæc sunt igitur testimonia tua Deus, quæ de hoc uiro iusto nobis credibilia facta sunt nimis. nam si testimonium horū accepimus, testimonij Dei maius est quod aliam eius celum possidere iam credimus intercessorem ipsūm exprecamus, ac inter sanctorum agmina quasi bellam matutinam ei fidimus esse locatum. vnde fidē tuam in nobis bone Iesu, nutris spem erigis dilectionis charitatem accendis. Lætetur itaq; mater ecclesiæ, exulter Italia, patens eam pania incundetur, prædicatorū facer ordi iam iubeat, religiosorum deuotio concetpet, doctorum turba cōplaudat, atentur ad studia iuuenes, prouecti non tantè, senes delectentur in illis, omnes in humilitate proficiat, prouecti contemplationem non deserant, mandata Dei seduli exequantur. Nam dedit illi Deus cor ad præcepta & legem uitæ & disciplinæ, & sapientia humilitati exaltauit caput illius in medio ecclesiæ aperuit os eius, & impleuit eum dñs spiritu sapientiæ & intellectu extollam glorię induit illum. nam ueritas quæ est Christus ipsa ueris non fictis doctoribus pollicetur qui eluciant ne uitam æternam habebunt, quamuis ipse uerus iustitiæ sol stellarū illustratione nō egeat nec illarū iradiatione cū illuminatione ab ipso clarescat. Habitat n. lucem inaaccessibilem qui est splendor glorię & figura substantiæ eius idcirco tenebris non obscuratur: ut deficiat aut nebulis offuscatur, vt suæ claritatis radios nō diffundat. cæterum quia rōnis ordo depostulat, vt triumphantem in celis ecclesiā, deuota in terris militans subsequatur illi ueneratione præcipue percolat, quem in celestibus agminibus postum Deum glorificare cognouit, nos de sanctitate uitæ ac miraculorum ueritate confessoris eiusdem non semel tñ, sed primo & secundo, non festinè, sed maturè inquiri fecimus & per nos etiam & fratres nostros S. R. E. Cardinales inquisitionem huius exacta discussione examinauimus diligenter, vt tanto sumius quanto maturius tanto certius quanto disquisitis inquisitum & examinatum existeret, in sic arduo disiciliq; negotio procedere ualeremus. Difficile namq; extimamus q̄ in terra sunt & q̄ in prospectu sunt inuenimus cū labore q̄ aut in celis sunt quis inuestigabit? Cumq; p̄ huius usam & eorundē fratru nrorum examinationē solliciti & sollicitudinē exaltata uitæ eius sancta & miracula uera eius meritis facta pbata esse cōsiterit & supplicanti. nobis idp̄sum humiliter & deuote multis, tūc placit apud sedē Apost. ex n̄stribus de dictorū fratru nrorū concilio & assensu auctoritate Dei omnipotentis, Petri & Filij ipsius sancti, & beatorū Petri & Pauli Apostolorū eius ac n̄stis uel sanctorū cōfessorū catholico duximus ascribendū Ideoq; uniuersitatē vt strā monemus & hortamur ardentē paposolica uobis scripta precipiendo mādantes quatenus g. Martij festū cōfessoris eiusdē deuote ac solēnter celebretis & faciatis & a uis subditis ueneratione debita celebrari, vt pia eius intercessiōe & hic a noxijs, p̄regi & in futuro sempiterna gaudia cōsequi ualeatis. Vt autē venerabile eius sepulchru ad eundē & assenti. Christiani populi cōsiliat multitudine ac celebris eiusdē cōfessoris colat festiuitas oibus rege potentibus, & cōfessis qui cū reuerentiā illuc in eodē se hō anuotum accesserint ipsius suffragia petunt de omnipotentis Dei misericordia & eorundē beatorū Petri & Pauli Apost. eius auctoritate cōsili vni annū & xl. dies ac cedentibus uero anni singulis ad præd. dñi sepulchrum, infra septē dies festū, ipsūm immedie sequentes centum dies, de iniuncta sibi pietentia relaxamus. Datum Auinionē xv. Calendas Augusti, Pontificatus u. nostri anno lesimo.